

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul XX(2020), nr. 413(1 –15 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

La început de an 2020, rog pe Bunul Dumnezeu să reverse asupra Dumneavoastră și celor dragi ai Dumneavoastră sănătate, bucurii, împliniri în toate cele bune, puterea de a nu vă pierde speranța și credința, să aveți pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire creștinească! La mulți și fericiți ani!

*

Scrisoare către Eminescu(XIV).

„Bădie Mihai,

Zeci de generații de români și nu numai ți-au citit minunata **Doină**. Nu cred că a fost suflet de român care să nu vibreze la versul tău, nu cred că au fost ochi de creștini, care să nu lăcrimeze la auzul poeziei tale. Este o strigare ce-ți izvorăște din străfundurile sufletului tău de mare român, este strigarea unui neam întreg copleșit de liftele străine, care se aciuseră peste tot în țară la vremea ta, ne sufocau neamul și ne sugeau bogățiile țării. Poezia ta era un strigăt disperat de alarmă, era glasul de corn pe câmpul de bătaie, care chema un popor la supraviețuire într-un context neprielnic.

Te-au înțeles întotdeauna, Bădie, oamenii simpli, oamenii din popor, te-au înțeles și intelectualii, te-au înțeles și politicienii, dar altfel au reacționat unii, altfel alții. Unii au lăcrimat și au strâns pumnii, alții au privit neputincioși spre orizonturile unui viitor mai prielnic, iar alții te-au băgat la index și pe tine și parte din poeziile tale. Printre acestea a fost și **Doina**. Ani de zile a fost ascunsă, bucăți mari din ea au fost desprinse. Ceea ce s-a publicat din **Doină** în multe ediții semăna cu un sărman pui perpelit, bun de băgat în oală. Le era teamă, Bădie, de poezia ta, de glasul tău, de conștiința ta de român adevărat!

Ehei, Bădie, de-ai ști tu câte s-au întâmplat de când ai plecat dintre noi! Dacă le-ai ști pe toate, cu siguranță ai înnebuni cu adevărat! Au năvălit străinii la noi, Bădie, și mare jaf au făcut. Ne-au rupt țara în bucăți și a luat fiecare câte o ciozvărtă. Din Moldova și nu numai de acolo au plecat trenuri, multe trenuri cu bieți români spre Siberia. Cei mai mulți au murit pe acolo de frig, de foame, de bătaie, de inimă rea, de dor de casă și de dreptate, împușcați, loviți, striviți. Mulți au căzut în gropi comune și, înainte de a înghiți pământ, au recitat **Tatăl nostru** sau **Doina** matală. Mii de trenuri au cărat spre toate zările lumii grâu, porumbul, strugurii, lemnul, petrolul, aurul, cărbunele, uraniul, apa și pământul nostru. Străinii s-au îndopat cu ele pe degeaba, ori dându-ne în schimb hârtii fără valoare, „*Mânca-i-ar ciorile/Și spânzurătorile!*” cum zici matală. Zeci de ani străinii ne-au luat vlaga celor buni de muncă, ne-au îndoctrinat sufletele, au încercat să ni-l smulgă și pe Dumnezeu. Zeci de ani s-au potrivit mai mult ca oricând versurile tale pentru părinții noștri: „*Vai de biet român, săracul,/Înapoi tot dă ca racul,/Nici îi merge, nici se-ndeamnă,/Nici îi este toamna toamnă,/Nici e vara vara lui/ Și-i străin în țara lui*”.

A dat Dumnezeu drăguțul de-a venit vântul schimbării și s-au dus străinii ca praful și ca frunzele toamna. Ori poate așa am crezut noi! S-au dus unii și-au venit alții. Ne-am dus pe la porțile lor cu căciula în mână și i-am chemat să vină și la noi, să ne facă fericiți, să trăim și noi mai bine. Cei de-acum n-au mai venit pe tancuri, ci cu mașini scumpe, elegante. N-au mai venit cu tunuri și mitraliere, ci cu condeie la ureche, cu tehnologie modernă și mai ales cu bani. Au găsit aici o sumedenie de inși ușor de păcălit sau puși pe căpătuială, dar cu putere de decizie. Aceștia au dat la topit fabrici și uzine, combinate și rafinării, laboratoare și utilaje. Au zis că fac privatizarea bogățiilor țării și până la urmă s-a ales praful de industria românească, de agricultura românească, de forța de muncă cu înaltă calificare. Au dat totul pe o strachină de linte. Cândva, prin America de Sud, cuceritorii europeni dădeau cioburi de sticlă colorată localnicilor și luau în schimb cel mai curat aur, iar cei de-acolo erau mulțumiți de afacere. Cam așa s-a petrecut și pe la noi, Bădie. Ne-am distrus băncile, ne-am devalorizat leul, am lichidat animalele, am lăsat pământurile nemuncite. Toate acestea sub observația atentă și sub competența îndrumare a străinilor. Așa am devenit dintr-o țară fără datorii, unica în lume de acest fel, într-o țară ale cărei datorii să nu le poată plăti nici strănepoții noștri. Așa am ajuns, din grănar al Europei, să cumpărăm făină din Ungaria, mere din Italia și Polonia, semințe din Olanda, struguri din Africa de Sud, fasole din Egipt, carne din Germania, Franța, Anglia și altele. Așa am ajuns, Bădie, să fim îndopați de străini cu tot felul de substanțe chimice aflate în

alimente, băuturi, medicamente. Așa am ajuns, Bădie, să fim cobaii Europei, pe care să se facă tot felul de experiențe, ca să vadă cât de rezistenți suntem.

Pe vremea ta, Bădie, era floare la ureche influența și controlul străinilor. Asta fiindcă erau și oameni mari la conducerea țării, patrioți adevărați. Nu treceau așa ușor peste Alexandru Ioan Cuza, peste Mihail Kogălniceanu, peste Brătieni, peste Rosetti. Regele de era rege, dar simțea românește și-și trăda neamul din care provenea pentru binele țării ce-o conducea. Și asta s-a văzut mai bine ca oricând în Primul Război Mondial, când regele neamț a semnat declarația de război a României contra Germaniei. Nu treceau ușor mai târziu peste Nicolae Titulescu, peste Nicolae Iorga, peste Octavian Goga, peste Iuliu Maniu și peste mulți alții. Și atunci erau partide, Bădie. Și atunci se luptau partidele între ele, dar când era vorba de interesele mari ale țării, partidele acelea puneau umăr la umăr și găseau soluția cea mai bună pentru țară. Interesul suprem era independența și suveranitatea țării, nu câptuirea buzunarelor proprii.

Și atunci s-au tăiat pădurile, Bădie, dar ca-n ultimele decenii nu s-a mai pomenit vreodată. S-au tăiat pădurile românești și s-a dus lemnul la străini, iar pădurile lor au rămas neatinsse. Străinii, Bădie, ne-au ademenit tinerii și ni i-au luat. Niciodată neamul românesc nu a pierdut cinci milioane ca acum. Unii dintre cei plecați au ajuns în posturi înalte în neagra străinătate, fiindcă au fost oameni deștepți, isteți, inventivi. Alții s-au remarcat ca oameni harnici și pricepuți și le-au ridicat străinilor case, vile și palate, lucrează în fabricile și uzinele străinilor. Profesori universitari au plecat să șteargă la fund bătrânii străinilor, fiindcă sunt astfel mai bine plătiți. Floarea medicilor și cercetătorilor români s-a dus departe și pentru totdeauna. În schimb, ziarele și posturile de televiziune ale străinilor nu mai conțin decât denigrarea românilor. Plecând de la câte un caz izolat generalizează și din „hoți” și „leneși” nu ne scot. Ne-au rămas spitalele fără medici de calitate, institutele de cercetare fără cercetători, școlile fără profesori și fără elevi. Nu mai are cine să sape o groapă pentru un mort, căci toți ne-au plecat, cu mic cu mare!

Ehei, Bădie! Ce știi tu! Pe vremea ta era paradisul pe pământ. Casa era casă, masa era masă, fiecare familie adevărată de român avea 7-8-10 copii sau chiar mai mulți. Fiecare familie avea animale, pământ de muncă și țara era ca o grădină. Astăzi pământul e nemuncit, plin de bălării și de mărăcini, vite nu mai sunt, bătrâni ici-colea mai fac umbră pământului, iar cu fiecare înmormântare rămâne și câte o casă pustie. Rar mai auzi de un botez sau de o nuntă, în schimb de înmormântări auzi la tot pasul. Străinii ne scot ochii că ne-au adus cele mai sofisticate medicamente și cu toate acestea bolile sunt tot mai multe, morții tot mai mulți. Parcă tot poporul e bolnav de ceva, fie de boli trupești, fie sufletești.

Străinii de pe vremea matală erau niște puști, Bădie! Dacă i-ai vedea pe cei de-acum ce fac, te-ai cruci, ai crede că ești pe altă planetă. Aștia ne pun să-L alungăm pe Dumnezeu din suflet, din școală și din biserică, ne cer să acceptăm ca să se însoare Ion cu Gheorghe, Marița cu Joița. Nici în buletine nu mai avem voie să trecem numele părinților. N-avem mamă, n-avem tată, suntem făcuți de „părintele 1” și „părintele 2” sau poate de vreo mătușă din vecini. Ne vor pune cip-uri ca la vaci, la capre și la cai și astfel vor ști în orice moment unde ne aflăm, ce facem, ce zicem, ce gândim. Doar e libertate deplină, nu? Ne indică să vorbim cât mai puțin de trecutul nostru, de voievozii, moșii și strămoșii noștri, de scriitorii și poeții noștri. Cel mai bine ar fi pentru ei să batjocorim tot ce-i românesc și să ridicăm în slăvi globalizarea, acest Turn Babel al vremii noastre. Cel ce-și iubește Țara, Neamul și Istoria e depășit, e din alte vremi și trebuie redus la tăcere cu orice preț.

Ehe, Bădie! Câte aș avea să-ți spun, dar poate altădată. Multora ne vine însă tot mai des să-ți recităm **Doina** matală, că prea zice cu foc: „Cine-au îndrăgit străinii,/Mânca-i-ar inima câinii,/Mânca-i-ar casa pustia/Și neamul nemernicia!”

Mai avem o nădejde, Bădie! Nădăjduim că nu ne-o lăsa Dumnezeu să pierim ca Neam și nici Țara să ni se destrame! Prea mult ne-a ajutat de veacuri, ca să ne părăsească acum. Mai roagă-L și matală, că poate ai mai multă trecere!

Cu bine, Bădie!

Popa Alexandru din Bârda-Mehedinți”

*

Iar mi-e dor de Eminescu. Redăm mai jos o emoționantă poezie semnată de **Părintele Pr. Sorin Croitoru** cu acest titlu. Iat-o:

*„Iar mi-e dor, Iisuse Sfinte,
De bădița-al meu, Mihai,*

*Care picura-n cuvinte
Stropi de rouă de prin Rai...*

*Nu întârzia a-l scoate,
Dacă-n iad o fi ajuns,
Căci la judecată, poate
N-a putut să-Ți dea răspuns..*

*Fiindcă vezi, Stăpâne Sfinte,
Bardul Tău ne-a dăruit
Foc din luminoasa-i minte,
Har din sufletu-i smerit..*

*Cum și-a mai iubit poporul..
Câți pe urme i-au mai mers?..
Și-a cântat în rime dorul
Și a lăcrimat în vers..*

*Milostiv să-i fii, Hristoase,
Că-i al nostru și-l iubim,
Căci cu vorbele-i frumoase
Noi, românii, ne hrănim!*

*

Sfaturi părintești. Vom reda câteva îndemnuri ale Părintelui Tihon de Zagorsk. Iată-le:

„Vezi încă și că o făptură o ajută pe alta, iar stihiiile cele de sus ajută celor de jos. Soarele luminează și încălzește văzduhul și pământul, iar norii le adapă deopotrivă; văzduhul slujește drept suflare animalelor; pământul ne aduce hrană nouă și dobitoacelor noastre. Toate acestea ne învață că noi, fiind făpturi cugetătoare, cu atât mai mult trebuie să ne ajutăm unii pe alții: cel bogat – pe cel sărac, cel cumpătat – pe cel nechibzuit, cel sănătos – pe cel neputincios, cel slobod – pe cel întemnițat, cel puternic – pe cel necăjit, cel împluternicit – pe cel neajutorat și așa mai departe. Iată de ce cuvintele: „Ce-mi pasă mie de el?” trebuie să fie izgonite din mijlocul creștinilor”.

*

La cumpănă de ani. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot și pentru toate, căci fără El suntem praf și pulbere. Atât cât vrea El mai ființăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruiește, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulțumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-ați dat în cursul anului 2019! Vă mulțumim tuturor celor care ne-ați primit cu colindul, atât la Crăciun, cât și la Bobotează, după datina străbună, ca niște adevărate familii de creștini! Vă mulțumim cordial pentru darul ce ni l-ați făcut, fiecare după voia și posibilitățile ce le-a avut, dar mai ales pentru bunăvoința creștinească și românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toți sănătoși și cu voie bună mulți ani de aici înainte!

La cumpănă de ani, se cuvine să facem un scurt bilanț fiecare dintre noi cu privire la viața noastră, la familiile noastre, la speranțele ce le avem de viitor. Dacă n-ar mai fi sărbătorile și rânduielile acestea ale anotimpurilor, viața ar fi ca o lungă călătorie fără popas. Așadar, să ne oprim un pic în lungul drum al trecerii noastre prin lume și să ne facem un examen de conștiință fiecare. Să ne imaginăm că derulăm filmul vieții noastre de până acum, cu toate ale sale bune și rele. Să ne imaginăm, de asemenea, că la acest film ar privi și Dumnezeu. Ia gândiți-vă, ați găsi vreo scenă în acel film de care să vă fie frică, ori să vă roșească obrazul la gândul că va vedea-o Cel de Sus? Sau chiar și numai ceilalți semeni ai Dumneavoastră?! E o grea încercare. Căutați, de asemenea, să socotiți dacă ați făcut tot ce a depins de Dumneavoastră, ca propria familie să dureze, ca soțul, soția, copiii, părinții, socrii, cumnații Dumneavoastră să aibă o rază de fericire, când s-au aflat în preajma Dumneavoastră, când ați vorbit, când ați muncit împreună. Vedeți dacă ați făcut vreo fărâamă de bine cuiva, dacă v-ați făcut întotdeauna rugăciunea, dacă sunteți împăcați cu Dumneavoastră înșivă, cu cei din jur și, mai ales, cu Dumnezeu. Încercați să vă imaginați, că în clipa următoare ați fi chemați înaintea lui Dumnezeu, că v-ar sosi ceasul cel din urmă. Aveți, oare, bagajul făcut? Sunteți, într-adevăr, pregătiți de marea călătorie? Aveți suficiente argumente ca să vă apărați la dreapta judecată pentru faptele săvârșite în această viață? Sunt câteva întrebări, pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi la această cumpănă de ani.

Faceți planuri pentru familia Dumneavoastră, dar țineți seamă și de ceilalți membrii ai familiei. Vedeți dacă și lor le place și sunt de acord cu ceea ce vreți să faceți. Așa va fi armonie și unitate în casa Dvs. și nimănui lehamite nu-i va fi, că stați sub același acoperiș! Dumnezeu să vă ajute și să fie bine!

*

Starea parohiei(II). În numărul trecut al „*Scrisorii pastorale*” făceam o analiză amănunțită a vieții religioase din parohia noastră din cursul anului 2019. Colindul cu Botezul ne determină să venim cu câteva completări, pe care le considerăm absolut necesare. În primul rând, mulțumim lui Dumnezeu că avem asemenea creștini în parohia noastră, care păstrează atât cât se mai poate tradițiile noastre strămoșești, credința și datinile. Veniți în număr mare la biserică în duminici și sărbători, sunteți atașați de biserică, nu

batjocoriți slujitorii bisericești, ci, dimpotrivă, avem semnale că vorbiți chiar mai bine decât ar trebui despre preotul Dvs. Aveți în casele Dvs. icoane, candelă, atmosferă creștinească. În majoritatea caselor icoanele sunt așezate pe peretele dinspre răsărit, pe acel perete nu mai sunt tablouri, postere, decupaje din reviste cu mâțe, câini, lei, șerpi, femei goale și alte bazaconii de acestea. Am găsit case în care cărțile primite de la parohie în ultimii ani erau așezate pe masă, în mijlocul camerei, ca într-o sală de lectură dintr-o bibliotecă. Aceleași cărți le-am văzut în multe case în biblioteci, în altele formau singure „biblioteca” familiei. Au fost legați cei mai mulți câini, iar cei care au fost dezlegați s-au dovedit a fi bine educați. Anul acesta nici unul dintre ei n-a încercat rezistența pantalonilor popii și nici nu i-au verificat gustul cărnii. Aproape toți enoriașii noștri știu să se închine corect. Am mai întâlnit câteva cazuri, în care oameni în toată firea nu știau acest lucru: fie făceau niște rotocoale cu mâna, parcă s-ar fi apărat de muște, fie dădeau din mână, parcă ar fi tras la fereastră. Unu, din alt sat, la o înmormântare, se închina astfel: cu mâna stângă se însemna la frunte, la umărul drept, la cel stâng și la buric. Asta era crucea lui. Nu m-am putut abține și i-am arătat cum se face Sfânta Cruce. Era datoria mea. Sunt câțiva enoriași, pe care-i putem număra pe degetele de la o mână, care evită în mod sistematic, de ani buni, să-și arate fața cu prilejul colindului. Altfel spus, fug de icoană, de cruce, de agheasmă! Nu putem pune, deocamdată, un diagnostic definitiv, fiindcă mai trebuie făcută și proba cu tămâie! Sunt cazuri puține, câteodată unice, dar ele mai există, totuși. Rușine să-i fie preotului!

În Malovăț s-au făcut multe construcții noi, s-au consolidat ori s-au extins altele mai vechi, s-au amenajat frumos, au fost dotate cu multă aparatură, ceea ce arată că nivelul de civilizație s-a ridicat simțitor. Mai puțin s-a întâmplat acest lucru în Bârda. Vorbe amuzante, nevinovate, am auzit mai puține anul acesta! Dacă e vorba de porci, remarcăm că și anul acesta au fost destul de mititei. Nu mai sunt porcii de altădată, care umpleau câte două postăvi cu carne! Nu mai sunt nici câinii de altădată! Ehei, pe atunci funcționa crescătoria de păsări din vecinătate! Acum predomină pechinezii! Criza economică se resimte peste tot. Chiar starea Dvs. de spirit, îngrijorarea față de nevoile de azi, de mâine, spune acest lucru. Mulți, foarte mulți nu aveți serviciu, mulți sunteți plecați în țară sau peste hotare la muncă. Sunt copii lăsați în grija bunicilor, în grija rudelor. Lipsa părinților se resimte în timpul anului, atât la școală, cât și în viața lor în general. Am găsit multe porți deschise între vecini, între părinți și copii, dar am mai găsit și garduri noi construite între părinți și copii! Expresii de genul „-Pe aici nu se trece!” am întâlnit anul acesta, când a fost vorba să merg de la casa părinților la a copiilor pe poteca ce-o cunoșteam din anii trecuți. Expresia mi-a amintit de deviza trupelor române pe frontul de la Mărășești!

Am mai găsit frați și consăteni certați și încrâncenați de ani de zile. Am găsit și mulți bolnavi, bătrâni, săraci și singuri! Din păcate, parcă mai mult ca-n alți ani, am găsit familii destrămate. Nu sunt familii aflate în luna de miere, ci familii cu copii la școli, alții în prag de căsătorie. Nu analizăm aici cauzele, ci deplângem copiii rămași cu un părinte, gospodăriile frumoase pe care și le realizaseră, viața lor de familie de altădată, care părea atât de armonioasă! Poate că nu e totul pierdut! Dumnezeu să le ajute, să le dea pace, înțelegere, împăcare și să nu uite că pasărea din mână e mult mai de valoare decât cea de pe gard!

Am întâlnit un enoriaș al nostru, care m-a certat cu vitejie că nu i-am mai trimis demult „*Scrisoarea pastorală*”, pe care, zicea el „o citea cu plăcere”. I-am explicat dumnealui, dar cu siguranță că mai sunt și alții în această situație și de aceea e nevoie să repet. Într-adevăr, acelui enoriaș nu i-am mai trimis de câțiva ani buni „*Scrisoarea pastorală*”. Cam de când nu m-a mai primit dânsul cu colindul de Crăciun și Bobotează. Nu iau ca reper vremea de când n-a mai achitat un leu măcar pentru contribuția de cult! Eu, mulțumesc părinților mei, am făcut cei șapte ani la zi, nu la fără frecvență și atunci am învățat că nu trebuie să deranjezi un om, să abuzezi de bunăvoința lui. Nu iau în calcul, spre exemplu, că „*Scrisoarea pastorală*” necesită niște cheltuieli: uzura calculatorului, a imprimantei, tonerul, hârtia etc. Nu luăm în calcul nici mintea popii, fiindcă asta nu face doi bani! Luăm în calcul deschiderea, bunăvoința enoriașilor noștri, dorința de a comunica cu preotul. Dacă ne întoarce spatele precum enoriașul în discuție, cum să-l deranjăm din două în două săptămâni cu „*Scrisoarea pastorală*”? Doar și Mântuitorul spune: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă cineva Îmi va deschide, voi intra și voi cina cu el*”. Așadar, Mântuitorul nu intră cu forța în casa și în viața nimănui. Mai mult! În ultimii ani numeroși enoriași ai noștri sunt plecați în țară sau în străinătate la muncă. Într-o astfel de situație sigur că întrerupem trimiterea „scrisorii”. Așadar, întreruperea pe care ne-o imputa enoriașul nostru nu era numai vina preotului!

Dacă Dumnezeu ne va ajuta și Dvs. îmi veți fi alături, vom reuși să mai facem multe lucruri bune împreună, spre slava lui Dumnezeu. Dorim să continuăm publicarea și răspândirea cărților religioase; să continuăm să scoatem și să vă trimitem „*Scrisoarea pastorală*”; să distribuim gratuit fiecărei familii din

parohie și celor ce ne-au ajutat cartea **Dictionarul proverbelor religioase românești**, vol. III și să găsim resurse ca să publicăm volumul **Călăuza creștinului ortodox la biserică și acasă**, pentru Sărbătorile Crăciunului de anul acesta și să v-o donăm; să dăm cât mai multe filme cu conținut religios; să fim prezenți în presa scrisă și pe internet cu cât mai multe contribuții; să organizăm mai multe excursii cu caracter religios; să continuăm cu donarea pâinii în duminici și sărbători; să menținem serviciile gratuite și contribuția de cult la aprecierea fiecăruia; să putem să acordăm ajutoare celor bolnavi, neputincioși și tuturor celor loviți de nenorociri; să intensificăm activitatea pastorală și misionară; să mărim numărul participanților la slujbe, să terminăm magazia/capelă, să văruim cele două biserici, să construim o cișmea și la biserica de la Malovăț și multe, multe altele, despre care vom vorbi pe parcurs. Dumnezeu să ne ajute!

*

File de jurnal – 22 iul 1982(II). „Mi-e sufletul plin de obidă. Când eram mai aglomerat și aveam mai multă nevoie de liniște, mi-a venit pe cap un nebun, care o să-mi mănânce multă vreme zilele și nervii. E vorba de pictorul I. V. Pe neanunțate, ieri la prânz a venit la Bârda. Le-am pus masa. Când am ajuns la Malovăț, a început să facă un tărăboi îngrozitor, pentru că nu erau schelele gata. Conform contractului, trebuia să vină pe 10 august, iar conform scrisorii sale primită în urmă cu câteva zile, pe 25 iulie. De ieri până pe 25 iulie mai erau câteva zile, timp în care am fi putut să ridicăm schela. Împreună cu el a venit nevastă-sa, fiu-său și un surdo-mut, Bică. Fiu-său e un adevărat zurbagiu. A băut câteva pahare de vin la Domnul Căprioru Petre, s-a îmbătat, s-a luat apoi la ceartă cu noi, a vărsat pe jos un litru de vin, ca să ne arate nouă cât e de viteaz, a urcat apoi în mașină și a vrut să plece. Când a fost s-o-ntoarcă, a izbit-o cu spatele de zidul bisericii de-am crezut că ne-o dărâmă. Biserica noastră însă, mâniată și ea, a rămas neclintită, numai aripa mașinii s-a-nfundat bine.

Supărarea pictorului a fost difuză la început. A obiectat că n-are schela gata. În schimb, noi am adus chiar ieri, prin Domnul Căprioru Petre, patru metri cubi de scândură excelentă de la combinatul din Severin (CPL). Am luat lemne imediat de la Domnul Hurduc Anton, vecinul bisericii și am început lucrul. Al doilea obiectiv al pictorului a fost salahorul. Ne-am înțeles, când am făcut contractul, că noi(parohia) îi vom pune la dispoziție un om necalificat, care să-i aducă apă și cele necesare. El l-a adus pe Bică ca „om de serviciu”, pe care ni l-a impus să-l plătim noi și să-i dăm mâncare. Bică însă nu este folosit ca „om de serviciu”, ci e pus să facă lucrări de zidărie propriu-zisă și lucrează la înălțime, pe schele. Toate acestea(tencuieli, zidărie, chituri) sunt lucrări care intră în seama pictorului, deci Bică preia de fapt o parte din lucrările pe care ar trebui să le facă pictorul. În cazul acesta, în mod logic, pe acest om ar trebui să-l plătească pictorul. Nouă nu numai că nu ne face nici un serviciu acest om, dar ne mai trebuie unul sau doi care să se țină de ei. Ne-am certat până la ora 11 noaptea. Până la urmă, amenințând sus și tare că pleacă, am acceptat să-l plătim pe Bică.

Azi am avut altă dandana cu pictorul. Când am făcut contractul cu el, a acceptat să primească, - de fapt, a reușit să ne smulgă -, 5% pentru masă, adică 2.500 lei. Legea îi dădea voie să ne ia 10%. A semnat contractul și acum, sub diferite amenințări, cere revenire asupra contractului. În acest sens solicită încă 2.500 lei pentru masă. În caz contrar, ne termină altarul până poimăine seară și pleacă. „Să facă apoi biserica cine o vrea!” Nu te poți înțelege omeneste cu ei. Sunt un fel de oameni imposibili. Când îi lovesc istericalele, te scârbești. Aceasta cu atât mai mult cu cât – și ce dureros! – în Sfântul Altar, susținând o cauză legal pierdută. Dl. I. V. susține că a semnat contractul cu clauza privind masa „obligat” de noi, care „am sărit cu gura pe el”.

În ultimă instanță, spune că a semnat intenționat, pentru a face apoi caz de acest act, ca să arate lumii întregi cât de josnici sunt preoții și la ce excrocherii recurg pentru a le reține pictorilor drepturile legale. Dacă până acum preoții au fost cei care au reclamat pe pictori, el este cel dintâi care va reclama un preot și-l va duce „în dinți” la patriarh. În acest sens, va face..., va drege..., dar se va duce și ne va lăsa cu schelele în biserică. Mi-e scârbă de josnicia acestui avar! Trăiam falsa iluzie că poate un om care ajunge să-și facă plinul sub aspect material, devine mai nobil, mai demn. Falsă iluzie! Banul dezumanizează, acesta-i purul adevăr.

Bică e un tăntălău. Degradat acasă, degradat pe unde se duce, este prostit în special de acest tâlhar, care-l exploatează pe un preț de mizerie!”

*

Ajutoare și donații. În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Pera Nicolae** din Constanța, fiu al satului Malovăț: **300 lei**; **Domnul Ing. Octavian Cudalbu** din Baia Mare: **250**

lei; Dl. Paulețu Iancu din Balotești(MH), fiu al satului Malovăț, **D-na Chipară Liliana** din Sibiu, **Dl. Vermeșan Mirel** din Timișoara, **Domnul Roată Petre** din Colibași(MH), **Domnul Predescu Lucian** din Danemarca și **Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița: câte **100 lei; D-na Marcela Mureșan din Bistrița(BN): 75 lei; Domnul Iorgovan Anton** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **50 lei;**

Domnul Bazavan Gabriel Gheorghe a achitat prima sa contribuție de cult: **200 lei; Domnul Mihai Surugiu**, fostul primar din Malovăț, a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei; Domnul Banciu Ion** din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **100 lei;**

Pentru clopot au mai contribuit: **Domnul Tătucu Grigore: 200 lei; Domnul Mihai surugiu**, fostul primar din Malovăț: **100 lei;**

Domnul Baltac Alexandru a donat **10 saci de ciment** pentru clopotnița de la Malovăț.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Urare și colind**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7505(28 – 29 dec.), p. 14; **În căutarea strămoșilor**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7505(28-29 dec.), p. 14; **Adevărata mângâiere**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7505(28-29 dec.), p. 14; **Visele cu morți**, în „Națiunea”, București, 29 dec. 2019, ediție on-line (<https://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); **Vicleiul**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXX(2020), nr. 7506(4-5 ian.), p. 14; **Critica constructivă**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXX(2020), nr. 7506(4-5 ian.), p. 14; **Între David și Irod(II)**, în „Obiectiv mehedintețean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1010(9 ian.), p. 10; **Țară de pușcăriași**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXX(2020), nr. 7511(11-12 ian.), p. 14; **Un preot de altădată**, în „Obiectiv mehedintețean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1011(16 ian.), p. 10; **Martor mincinos**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXX(2020), nr. 7516(17-18 ian.), p. 14; **Eu stau la ușă și bat!** în „Națiunea”, București, 14 ian. 2020, ediție on-line(<https://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); **„Scrisoare pastorală”- 412**, pe blogul D-lui Ben Todică, directorul secției române a postului de radio din Sydney(Australia), 11 ian. 2020(<http://bentodica.blogspot.com>); în „Armonii culturale”, Adjud, 12 ian. 2020, ediție on-line(<http://armoniiculturale.ro>); în „Logos și Agape”, Timișoara, 13 ian. 2020, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); **Povestea hamalului**, în „Obiectiv mehedintețean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1102(23 ian.), p. 11.

*

Zâmbete. Mai redăm câteva perle d-ale oamenilor noștri politici: *„Sper ca cele șapte firme românești să avem succes;”* „*Eu sunt pensionar, nu mai sunt nici măcar oligarh;*” „*Este vorba aici de o spălare de bani fără bani;*” „*Tot ceea ce costă bani e costisitor;*” „*La finanțe trebuie să punem un finanțist. Altfel, riscăm să punem pe altcineva;*” „*Când faci o fraudă economică, când furi ceva, când faci evaziune, ai greșit, sunt păcatele tinereții;*” „*În economie, totul conține apă;*” „*Dacă Becali are bani, eu sunt prost?*” „*Nu iau niciun salariu, nici o indemnizație, niciun ban – a fost dorința mea și a celor care mă plătesc;*” „*La noi, șefii de partide sunt ca vacile în India;*” „*Avem nevoie de lideri adevărați, nu de maimuțoi implementați;*” „*Ne dorim ca pe listele pentru alegeri să existe un număr cât mai mic de decedați;*” „*A-l exclude pe Ion Iliescu e ca și cum ai da afară partidul din partid.*”

*

Nunți. Însmormântări. În ziua de 1 Ian. am oficiat „Nunta de aur” pentru **Domnul Iorgovan Constantin** și **Doamna Iorgovan Mihaela** din Malovăț. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 4 ian. am oficiat slujba însmormântării pentru **Luca Angelica(68 ani)** din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Anunt. Cineva are un porc de vânzare. Porcul are cca. 120 kg. Prețul e negociabil.

*

Program. În cursul lunii februarie avem următorul program de slujbe: **1(Bârda-Malovăț); 2 Febr.**(pomeniri dimineața la biserică în Bârda; slujbă la Malovăț); **8 Febr.** (Bârda – Malovăț); **9 Febr.**(Bârda); **15 Febr.**(Bârda-Malovăț); **16 Febr.**(Malovăț); **22 Febr.**(Bârda – Malovăț); **23 Febr.**(Bârda); **29 Febr.**(Bârda – Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda